

Een autobiografie als anekdote over mijn
Zogenaamde "pensioen" intrede tijdens schooltijd.

Ik noem het een intrede omdat het opzet is
geweest om zo vroege al met de psychiatrie in
aanraking te zijn gekomen. Dat begint niet
bij de eerste incassering van zorgkosten, maar
lang daarvoor. Een gekwesterde tijd waar niets mis
mee was, hoewel de uitkomst allessins fout is
geweest, subhanallah! Het begon als langzaam
stijgende stress op de HAVO wat ik niet echt bemerkte
maar tijdens de HBO opleiding Hogere Informatica
bereikte een simpel stressje wel een hoogtepunt,
alsof ik een één of andere struikel was uit een
adelijke familie, haha. Het schijnt er dan bij te horen
nametijk, recht. Na voortijdig gestopt te zijn met deze
opleiding trad ik in mijn voormalig huwelijk met Nord
'Abbas, ook niets mis mee dan wat gebruikelijk is. Echter
de zielenknijpers pijn ontpropte zich helaas daar
waar het vooraf ging aan geluk. Woerachtig in
In te meer als enige snelle mogelijkheid om als echtgenoot
een woning te bemachtigen vanuit Rotterdam begon deze
ontpopping heftig pijn en leed te veroorzaken, in denk soms
"moordkuil" maar het is en gelukkig, was! een beschadiging
van mijn ziel in de borstkas streek.

Tijdens een hoogtepunt van deze pijn kwam ik
bij de huisarts Dr. Borgman terecht, de huisarts
wist mij in eerste instantie medicatie voor te schrijven
wanneer ik helaas verder geen weet van had wat het was
EM ook omdat ik nooit had gedacht dat een vrouwelijke
huisarts mij zo intrigeerde als zijde-Man in haar
achternaam. Vervolgens werd er nu wat engel pijnlijke
nachten besloten door Dr. Borgman mij welkan te
heeten bij het achterliggend GGZ opname ziekenhuis
dat zelfs vlak naast de plaatselijke hospitaal ligt;
drie op een rij! Bij de GGZ kwam ik binnen bij
Dr. Richters, een jong intsiende dame met een tongval
dat mij is bijgebleven, samen met de door haar
aangewezen psychiater Dr. Winkel dat steeds ja ja
ja mompelde nadat Dr. Richters aangaf dat wij op
tenen liepen, vraag mij niet waarom haha! Uiteindelijk
kreeg ik een sociaal psychiatrisch verpleegkundige
toegeschreven, genaamd Klink en deze besteman wist
mij toe te stoppen dat het arbeidersleven een snelle
wereld is. Tot zover mijn autobiografie over hoe ik deze
wereld ingehold ben en wie wilt weten hoe ik uitbehandeld
ben geraakt, mag dat aan mij vragen. Met.vg. Bilal

El-Khattabi
Rotterdam 10-9-23